

- אוסימוב הביא היום לתערוכתנו את הציר תברטני וחראה אותו את החטח
שלנו.

בז' חשוי ע"ד, 10.7.23

הצבוריות היהודית ברוסיה מזכירה את דבריו המתחילים כל טולסטוי
ב"תחית" במה שלא מתאמצים האנשים להחניק בערים את החיטה דשא בבחים,
במפעלות וברציפות - הדשא בוקצ ועולה וצומח. כמה שלא מחזיקים החנאים הקשים
של רוסיה לאחר המלחמה ותמחשכת כל בסוי עצמי של הצבוריות היהודית - תרי
בוקעים במעמקים צמחי הצבוריות...

בהנאים קשים מאד אינם טוסקים החלמידים של בתי הספר הגבוהים מהתעניין
בשאלות הנובעות לארץ. חוקרים את ההנאים הטבעיים, את אפשרויות התעשייה.
מכינים בכתב הרצאות שונות ואוטמים חומר. מחוסר חומר חדש הנעדר ברוסיה
מלקטים שירי תחומר הישן. נזדמנה לי אתמול הרצאה בכתב של אחד הסטורנסים
אמטאטא האטרוגרדים ע"ד התעשייה בא"י. החומר שלה ישן, חסרה ידיעת ע"ד כל
פעולה הבנין. אולם יש בה חפוש והתענינות. בהרצאה זו מתענינים חוגים רחבים
של תלמידים.

נמשחי את קבוצות נוער המתחנכות כמשמעה והתעמלות ונותנם אחרי השומר
הצעיר. מונים ברבנות חברים מבני 8 עד בני 18 "זאבונים", "צומים" וסופרים
צעירים. כמה הם מתענינים בכל חפשה בארץ. וכמה ערות רענוח ומרנינה
במשוחיחס הצעירות.

1. **Introduction**

1. **Introduction**

1. **Introduction**

стихи. Если, что в другой обстановке, в Паневыне, этот сборник был бы одним из материалов аннотации для К.Т.П., ибо там значительная часть рабочих говорит по древне-еврейски.

В обстановке же нашей действительности этот сборник будет предметом филологическо-литературного исследования периканово-буржезской части евр. общества, тем, что это издание не желательно.

מחלקת הסלך בק. לעניני הדמוס (קוגן) 28.3.23.

אולם לרגל החשיבות העריציתיונית של השאלה הענין לחקוב ושם

הורשח.

- בקבוצה הספרות נמצאים מלבד גובק גם בה-חמה, עדני-דיסקין, סוולין, ירושלמי (שגמר הגמנסיה ב"פ).
הצירים עומדים להוציא אלבום. הם חלמידי האקדמיה לציור. סדרו משהלח.

וחנה חרושים של בה-חמה:

החתך כתב-ידך	אשא בחיקי	ואם ידלה לעבי
כאזמל בבשרי	מגלת הבטול	מקור כל שונך,
זדון מאוויך	ולמולך ירחף	ויחא לך כהבך
לי ברי לי, ברי.	על שפתי ההתול.	למזכיר עוונך.

ועוד אחד משיריה:

ליל שמורים

לי חלילה ליל-שמורים	כחף לבן גלח
ברסט נפשי	מחלף חזה קרן!
אליש	חסל!
סוד הנעורים.	משפטי ארוך!
על משמתי אעמד	ביללח שערי אגז,
אל שנה,	נעורים!
אל מנומת!	מי הכאב ישלם
ובעוד אך רגע	ולמי כנעורים?
מוסרה החינומה.	ולו אמת ליל
	מדם אמת,
	באפלה אל חגלח
	חלול כבוד מכלה...